

Eklogittfjellet

Tromsdalstind

Av Per Bøe

Tromsdalstind er Tromsø sitt byfjell. Som et ruvende landemerke ligger den øst for byen, godt synlig på lang avstand samme hvilken retning man nærmer seg byen på. Den 1234 meter høye toppen er et yndet turmål for de mer iherdige turgjengere, og om sommeren er det flere ruter som fører til toppen. På vinterstid når det er skiføre blir de fleste av disse for bratte og skredfarlige, a er det best å bruke den slakere sørhellinga som adkomstsvei.

Tromsdalstind med tilstøtende lavere-liggende områder tilhører et høymetamorft skyvedekke. Dette har ført til at de

omlag øverste 600 meter av tinden i det vesentlige består av den uvanlige metamorfe bergarten eklogitt, trolig omdannet fra basalt og gabbro. På grunn av såkalt tilbakeskridende metamorfose er eklogitten imidlertid av varierende kvalitet, men på sitt ypperste ligger den kvalitetsmessig ikke så langt fra tilbake for det beste på Sunnmøre og Nordfjord kan by på av sorten. Eklogitten i Tromsdalstind er småkornig, størrelsen på den grønne omfasitten og den rødbrune pyrob-rike granaten er 1 - 2 mm. Med noe leting kan man finne store krystaller av mørk brun rutil, opp til 7 - 8 cm lange.

Krystallformen er sjelden perfekt. Eklogitten kan også føre centimeterstore krystaller av sitrongul, klar apatitt, som dessverre er sterkt oppsprukket og lett går i stykker. I en tysk artikkel fra 1913 er denne apatitten feilaktig beskrevet som beryl. Ellers er stor kyanitt med pen blåfarge heller ikke uvanlig. I den senere tid er det i Tindloftområdet funnet en stedegen løsblokk med centimeterstore kvite partier som består av en grafisk sammenvoksning av korund og albitt. I eklogittens grenseområde opptrer store romber av dolomitt, størrelse opptil 10 centimeter.

Som en slags kulturhistorisk kuriositet tar vi med at det ligger rustne granatsplinter fra det tyske slagskipet Tirpitz på Tromsdalstind. Disse har sammenheng med et mislykket britisk bombeflyangrep på skipet 28. oktober 1944.

På den breisida av Tromsdalstind som vender mot byen ligger det utover sommeren en langstrakt snøfonn som aldri

smelter helt bort. Området kalles for Tindloftet. På sensommeren hat fonna imidlertid skrumpet så mye at en god del reinskrapet fjell og løsblokker ligger innbydende til for mineralletting. Her har vi kanskje det beste leteområdet, og det er særlig i den sørlige delen av fonna at mulighetene er størst for brukbare funn.

Det er utført lite mineralletting på dette fjellet, særlig gjelder det den breisia som er baksida i forhold til byen. Mulighetene for å gjøre gode mineralfunn er derfor absolutt til stede. Til de kondisjonssterke mineraljegere kan vi bare ønske god tur og lykke til. Man må beregne et par - tre timers tildels hard tur til Tindloftet som ligger i en høyde av 800 - 1000 meter.

Tromsdalstind fotografert fra Tromsø sentrum sent på sommeren. Den langstrakte snøfonna i Tindloftområdet er i ferd med å splittes i mindre deler

Sjoa

Det har omsider lyktes oss å få tak i et par små eksemplarer fra forekomsten som ble omtalt i STEIN nr. 2/96. Mikrostoffene er utlånt til fotografering av Odd Fosslie.

Anatas, Sjoa, Oppland, sidekant = 0,5 mm

Anatas, Sjoa, Oppland, h = 11 mm